

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು

ಜಾನಪದ ತಜ್ಞ, ಕತೆಗಾರ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ (ಚಾಮರಾಜ ನಗರ) ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು.

‘ಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಹೋರಿ’, ‘ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುಖ’, ‘ಕಳೆದ ಮಂಗಳವಾರ ಮುಸ್ಸಂಜೆ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ‘ಬಾರೋ ಗೀಜಗನೆ’, ‘ನಿಕ್ಷೇಪ’, ‘ಅಜ್ಞಾತನೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ’, ‘ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೈ ಚಂದ್ರನತ್ತ’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಅಜ್ಞಾತನೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆ’ ಕಾದಂಬರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರ ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ ‘ಮ್ಯಾಸ ಬೇಡರು’ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನದ ಪುಸ್ತಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕಾಲುದಾರಿಯ ಕಥನಗಳು’ ಅವರ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭವ ಕಥನವಾಗಿದೆ.

ಪದಗಳು ಕನ್ನಡವೇ ಎಂಬಂತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಈ ಭಾಷಾ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಅದರಿಂದ ಒದಗಿಬರುವ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕೃತ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಉತ್ತರಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳು, ಪರ್ಶಿಯನ್, ಅರೇಬಿಕ್‌ನ ಅದೆಷ್ಟು ಪದಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿವೆ! ಇದು borrowing ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ mixing ಕೂಡ. ಈ ಬಗೆಯ ಪದಗಳು ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲೇನು ಬೇಗ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಮೂಲ ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಸ್ಥೀಕೃತ ಪದಗಳೇ. ಆದರೆ ಆಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣ ಬೇಗ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಮೊಬೈಲ್ ಸಂಬಂಧದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಜನಜೀವನದ ಆಡುಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸೇರಿಹೋಗಿವೆಯಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಇರುವುದು ಹಾಗೆಯೇ. ಗ್ರೀಕ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಆ ಭಾಷೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಡೆದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡವೂ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೋಡಬಾರದು. ನಾವಿಂದು ಅಗತ್ಯವೋ, ಅನಗತ್ಯವೋ ಜಾಗತೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ, ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಾಡುವವ ಎಂದು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಬೇರನ್ನು

ಭಾಷಾವಿಜ್ಞಾನಿ ಎಸ್.ಎನ್. ಶ್ರೀಧರ್ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಲೇಖಕ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು

